Recensie: Bart Kaëll ****1/2

Stadsschouwburg Antwerpen
zondag 26 oktober 2025

foto © SHOW-TIME.be

Recensie:
"Het leven is een fiësta" zingt Bart Kaëll in zijn doorbraakhit La Mamadora uit 1986. En of het een feest werd in de Stadsschouwburg in Antwerpen! Bart liet zijn publiek baden in een zomers gevoel tijdens de wintertijd.

Al meer dan 40 jaar staat er op de kilometerteller van Bart Kaëlls carrière en is ie onderweg al gaf ie wel aan zijn Antwerpse fans mee dat ie tegenwoordig vooral reist van file naar file. Bart die volledig in een wit driedelig pak optrad, bracht na opener 'Onderweg' de song die hem voor het eerst op televisie bracht en waarbij hij met een orkest mocht zingen: 'Symfonie'. Dat was tijdens Eurosong 1983.
Toegegeven, in mijn studententijd deed ik vrijwilligerswerk voor Night of the Proms. Mijn lobbywerk om Bart Kaëll daar als verrassingsgast te krijgen, draaide toen helaas op niets uit (met wat geluk leest Jan Vereecke deze recensie en komt ie alsnog op gedachten). Want ik blijf erbij dat Bart Kaëll er perfect tot zijn recht zou komen.
'Symfonie' vraagt namelijk gewoon om een volledig orkest, en verwijst naar Ravel, Pachelbel en Van Beethoven en integreert daarnaast ook het woord 'sonate'. 'De grote kathedralen' met zijn bombastische kerkorgelbegeleiding heeft dan weer iets bijzonder groots en majestueus wat zich ook leent voor een symfonisch orkest. In de lyrics wordt er verwezen naar de cantate en naar Bach.
Ook in andere songs, niet zelden ballads zoals het door viool begeleid 'Moeder' (in Antwerpen zei Bart Kaëll dat ie goede genen heeft, zijn moeder is net 92 geworden en hij vindt zichzelf een moederskindje), zit immers ook een klassieke touch. In andere nummers werd die dan weer vaak benadrukt door Claude De Martelaere op toetsen en Vanessa Salamon op viool, die mocht soleren door een piekfijne versie van Vittorio Monti's Csárdás te laten horen en de folk-sound zo in de Stadsschouwburg bracht.
Bart Kaëll liet zich live trouwens begeleiden door 5 personen. Naast Vanessa en Claude, zorgden Jan Decombele op gitaar, Bart Delacourt op bas en Bastiaan Jonniaux op drums voor een eclectische sound. Want dat moet je Bart Kaëll toch wel nageven dat ie een bijzonder veelzijdig artiest is. Of ie nu folk brengt ('Marlène' begeleid door o.a. akoestische gitaar), kleinkunst ('Avond' van Boudewijn de Groot bracht ie samen met levenspartner Luc Appermont in een bijzonder liefdevol duet waarbij je wegsmolt toen je beide heren 'Ik geloof in jou en mij' hoorde zingen. Wat een schoon koppel!) of disco (zijn recente hit Zanzibar die Jan Leyers voor hem schreef en waarbij we de grootste fans ook de choreografie met de handen zagen doen), Bart Kaëll kan het allemaal. En eerlijk? Het best van al tot zijn recht komt ie wanneer ie kleine verhaaltjes mag zingen. Zoals in 'Aux Champs-Elysées' maar zeker ook 'Heb jij een vuurtje voor mij?' Dan zie

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

je Bart niet alleen als een zanger op het podium staan, maar ook als een interpretator, een zingende verhalenverteller, waarbij hij mag spelen met zijn stem, tussen zingen, fluisteren en een stukje parlando brengen. Genieten is dat.

Bart Kaëll liet ons weten dat ie aan het begin van zijn carrière solliciteerde voor een job in het Lido, een voormalig cabaret in Parijs dat gekend was om de Bluebell Girls, elitedanseressen met de karakteristieke witte en blauwe pluimen. Kaëll wou er als openingsact geboekt worden maar kreeg uiteindelijk een job aangeboden als "garçon" waar hij uiteindelijk voor bedankte. Maar zijn Parijse tijd bracht hem wel bij zijn eerste producer en zijn eerste hit: 'La Mamadora'.

Die liefde voor de Franse hoofdstad is er duidelijk nog steeds. Want in Bart Kaëlls bindtekst verwees ie bijvoorbeeld naar de Notre Dame. En met Joe Dassins 'Aux Champs Elysées' bezong ie samen met de fans helemaal de heerlijkheid van Parijs terwijl Vanessa's viool en Jans banjo gezellig mochten doorklinken. Maar ook Italië mocht niet ontbreken, met zijn Duizend terrassen in Rome, maar ook in het Italiaanse strijdlied 'Bella ciao' dat dankzij de Netflixserie La Casa de Papel terug bijzonder populair is. De beelden van de recente kunstroof in het Louvre associeerden we wellicht daarom heel even ook met dit nummer.

Dat Bart Kaëll een vakman is, bewees ie door een topproductie neer te zetten. Zelden zie je zo'n knappe lichtshow en visuals. Het zit 'm vaak ook in details. Zo zie je maar erg zelden in de Stadsschouwburg een verhoogd podium omgeven door een langwerpige ledstrook. Vocaal bleek ie ook nu weer top, al merk je wel dat ie de eerste nummers vertrouwen moet tanken. En op zijn band viel niets af te dingen. Connectie maken met zijn Antwerps publiek deed ie vakkundig door bijvoorbeeld zijn songtekst van 'Marlène' aan te passen. Zo zong ie voor de gelegenheid in plaats van 'Het hele dorp op hol', 'Heel Antwerpen op hol'. Net voor ie zijn laatste toegift 'De Marie-Louise' bracht, coverde ie ook trouwens even Bobbejaan Schoepens 'Zie ik de lichtjes van de Schelde' dat uiteraard uit volle borst werd meegezongen. Aan publieksinteractie geen gebrek trouwens tijdens deze matinee. Roeien deden de fans massaal tijdens 'De Marie-Louise' terwijl iedereen daarvoor rechtstond. En uiteraard zwaaiden ze ook mee van links naar rechts en zongen ze het refrein mee.

Het is fantastisch om vast te stellen dat een jeugdidool van mij erin slaagt om zich succesvol opnieuw uit te vinden en aansluiting vindt bij een jonge generatie. Luc Appermont en Bart Kaëll versierden namelijk niet alleen een bijrol in de eerste reeks van de nieuwe #LikeMe, Barts muziek is bovenal in beide #LikeMe-reeksen te horen. In het eerste seizoen van de eerste reeks was dat 'Mooi weer vandaag'. In de eerste van de tweede: 'Zeil je voor het eerst'. Twee van Barts grootste hits die nog steeds kunnen rekenen op bijzonder veel enthousiasme bij zijn fans die deze songs dan ook uit volle borst meezingen en op het ritme meeklappen.

Tijdens dit schitterend concert van Bart Kaëll, kwam ik als journalist ook nog eens iets te weten. Dat Luc Appermont singles heeft uitgebracht vroeger, wist ik bijvoorbeeld niet. 'Waar ik van hou' verscheen in 1977. Drie jaar eerder bracht ie 'Trouw maar nooit' uit. Bart Kaëll kon het niet laten om dat refrein toch even boven te halen. Luc zingt er namelijk in: 'Trouw maar nooit met een hele knappe vrouw want die blijft je beslist niet trouw.' wat het uiteraard grappig maakt in het licht van Lucs seksuele voorkeur. Luc Appermont kreeg trouwens even het podium voor zichzelf en mocht met Barts band 'De kruistocht' dat Luc uitbracht in 1983 brengen. Het mag duidelijk zijn, dat ie moeiteloos samen met Bart Kaëll de Stadsschouwburg van Antwerpen wist te veroveren.

< Bert Hertogs >

De setlist:

Onderweg

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Symfonie
La Mamadora
Wat is jouw geheim?
Moeder
Csárdás van Vittorio Monti (Vanessa Salamon solo op viool)
Bella Ciao
Eén uit duizend
Heb jij een vuurtje voor mij?
Marlène
De grote kathedralen
Aux Champs Elysées (cover van Joe Dassin)
Avond (cover van Boudewijn de Groot) met Luc Appermont
De Kruistocht – Luc Appermont
1000 terrassen in Rome
Hallo goeiemorgen
Zanzibar
Mooi weer vandaag
Zeil je voor het eerst

Bis:

Ik spring uit een vliegmachien (cover Eddy Wally)
Daar was laatst een meisje loos (traditioneel kinderliedje)Zie ik de lichtjes van de Schelde (cover Bobbejaan Schoepen)In't kleine café aan de haven (cover Pierre Kartner)De Marie-Louise

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.